

Трудова міграція. Переваги та недоліки

З настанням безвізу, трудова міграція з України стрімко зросла. Українці виїжджають на заробітки до Італії, Німеччини, США та найбільше сусідніх Чехії, Австрії та Польщі.

Ярина Хомцій, керівниця представництва благодійної організації «Запорука» у Львівській області: «В цьому році є безвіз, але було відомо з самого початку, що він не дає права працювати, він дає можливість познайомитися з працедавцями, але не дає можливість працювати, і тому багато досі їдуть через невідомі мережі».

Тільки в Польщі офіційно зараз працює півтори мільйони українців. До кінця 2018 року прогнозують, що ця цифра сягне двох мільйонів. Точної кількості українців, які працюють у країнах ЄС, не знаємо, бо статистика не дає цифри про нелегальну працю. Тільки, на Львівщині, у прикордонному регіоні, зараз 4 тисячі людей, які офіційно працюють в Європі.

Оксана Яковець, заступниця начальника головного управління соціального захисту населення Львівської облдержадміністрації: «Та кількість людей, які в минулому році подали заявки на працевлаштування за кордоном є значно вища ніж три роки тому. Але як такої статистики не має, нажаль єдиної статистики єдиної бази нема в Україні і досі».

Трудова міграція загальносвітове явище. За даними ООН до 2014 року у світі було 174 мільйони трудових мігрантів. У 2015 році ця цифра складала 234 мільйони. Фактично переселення народів з Африки до Європи, спричинене війнами у Сирії та на Близькому Сході, показує нову картину міграційних процесів.

Війна в Україні та економічна криза останніх років спричинила новий відтік з країни інтелекту нації, найкращих фахівців у галузі освіти, інформаційних технологій, медицини, науки.

Виїжджають студенти та молоді фахівці. І, на жаль, тяжкі наслідки такої трудової міграції країна може відчутти вже найближчим часом.

Оксана Яковець, заступниця начальника головного управління соціального захисту населення Львівської облдержадміністрації: «І це гірше для України, бо фактично демографічна ситуація є складна.. населення старіє, кількість людей не працездатного віку збільшується і частка працездатного залишає цю країну і розвиває економіки інших країн».

Інша сторона заробітчанського хлібу: нелегальна праця, порушення прав людини, соціальна незахищеність. Це відео про українку, яка на виробництві у Польщі втратила руку, облетіло інтернет-простір. Олена Романенко, жінка з Луцька, лише два тижні пропрацювала у Польщі на пральні. З необережності вона поклала руку під прес білизни – і здобула інвалідність.

Працедавець відмовився оплатити лікування жінки, поки не втрутилися польські високопосадовці. За кордоном, українці часто не знають, як себе юридично захистити.

Ярина Хомцій, керівниця представництва благодійної організації «Запорука» у Львівській області: «Проблема з рідного роду посередниками стоїть дуже гостро, це фірми які працюють без ліцензії».

Інша біда трудової міграції – розбиті сім'ї, психологічна і емоційна прірва між батьками та дітьми. Програму з возз'єднання сімей українські фонди впровадили вже в Італії, коли в Україні виросло ціле покоління так званих «соціальних сиріт» – дітей, чиї батьки виїхали на заробітки на початку 2000 років.

Ярина Хомцій, керівниця представництва благодійної організації «Запорука» у Львівській області: «Це вирішення проблеми, яка існує в емігрантських сім'ях, що один поїхав, а діти залишилися і батьки не можуть бути разом і не мають законодавчих підстав, щоб там бути разом. І ми провели

програму сім'ї разом, тобто об'єднані сім'ї зараз є одна з підстав, щоб отримати емігрантські документи».

Чи хочуть земляки повертатися на батьківщину після роботи в країнах ЄС? Статистика свідчить: тільки люди старшого віку хочуть зустріти старість вдома, в Україні. Трудова міграція – закономірне явище у світі. З давніх-давен і донині люди мігрують з бідніших країн до багатших у пошуках вищих зарплат. У випадку України ризик полягає в тому, що держава не мотивує земляків повертатися, не створює робочі місця та конкурентні умови. Порожні місця праці, в такому випадку, займуть або люди пенсійного віку, або громадяни з країн третього світу. Врятувати ситуацію може економічне диво та стрімкий розвиток науки, зокрема високих технологій. А тут українці мають серйозні досягнення, визнані на світовому ринку.

Світлана Лавринець, Микола Івахненко, Львів «вісті Надії»